

Overdenking Goede Vrijdag, 29 maart 2013 - Loosdrecht

Lieve mensen, beste vrienden, zusters en broeders,

Wat is nou eigenlijk Goede Vrijdag? Zeg maar de dag van het sterven en begraven van Jezus? Dat ging in die tijd zo, soms 1 dag later, soms dezelfde
5 dag. Wat heeft Goede Vrijdag voor mensen van onze tijd nou eigenlijk nog te melden?

De week voorafgaand aan deze week had ik drie uitvaarten: Wout Prinsen, 84 jaar; Sophie Klijn, 25 jaar, een tandartsassistente bij de Marechaussee en Wim Graper, 65 jaar, volleyballer bij Lovoc en opa van Milan,
10 Finn en Dexter in onze kerk. Met zoveel dood opeengestapeld om je heen ga je er over nadenken. En dat wil ik hier vanavond met jullie doen.

Als wij in boosheid of emotie kijken naar de miljarden die al vóór ons zijn gegaan zullen we veel teleurstelling vinden. zeker als we zien hoe en waarom sommige mensen zijn overleden. En dan zwijg ik nog maar over de leeftijd waarin
15 sommigen komen te vallen. Het is niet raar dat bij sommige mensen het verlangen leeft om God daarover ter verantwoording te roepen. Als Hij echt God is, moet Hij daar toch tegen kunnen?!

Een gesprek met God dus. Waarin flauwekul en leugens of makkelijke antwoorden niet op tafel komen, alleen de grote waarheid. Een moment waarop
20 wij onze vragen aan elkaar en aan God mogen stellen. Stel dat dat zou kunnen...

Een vrouw die klaagt: Hoe kan God ons nu zuiver beoordelen? Wat weet Hij van lijden? Hij zat altijd op zijn troon. En wij moesten angst en beven doorstaan, klap na klap verwerken, pijn en verdriet – tot de dood er op volgde. En ze laat op haar pols een getatoeëerd nummer zien afkomstig uit een nazi-
25 concentratiekamp.

Een moeder uit Syrie valt haar bij. “Ik verloor met één bom van Assad mijn complete gezin. Vier kinderen, mijn broer en zijn vrouw en mijn man. Terwijl ik in de rij bij de bakker stond voor brood. Ik kwam terug en er was niets meer. Als Allah bestaat, begrijp ik niets van zijn plannen.” Ze krijgt instemmend geknik
30 van tientallen mannen, vrouwen en kinderen die verbrand zijn op de brandstapels van de Inquisitie van de Katholieke Kerk.

Iets verderop staat een donkere man; hij knikt en zegt zachtjes: Amen. Als de omstanders naar hem kijken, zegt hij: “Kijk eens hier!” En terwijl hij het zegt rolt hij het boordje van zijn truitje omlaag. Je ziet lelijk litteken van een brandwond
35 van een touw om zijn nek. “Ik ben gelyncht – niet om een misdaad, maar omdat ik zwart ben. Wij hebben geleden op de galeien, wij zijn met geweld gescheiden

Overdenking Goede Vrijdag, 29 maart 2013 - Loosdrecht

van onze families en geliefden. Wij hebben gewerkt in de brandende zon en moesten slapen in de moordende kou. Tot de dood ons kwam verlossen.” Zachtjes mompelen een aantal zwarten mee.

40 Juist als wij ons ongemakkelijk beginnen te voelen ... “zou God hierop een antwoord weten?”, juist op dat moment komt er een kind aanlopen: ze straalt, maar op haar hoofd stonden grote zwarte letters gestempeld: **bastard!** En als ze het ons zachtjes hoort spellen begint ze te huilen zonder ophouden. En niemand kan haar troosten. Langzaam bekruipt ons het gevoel dat iedereen wel
45 een klacht heeft. En het valt op hoe veel klachten op God betrekking hebben.

Het is de algemene klacht die wij heden ten dage ook vaak horen: als God bestaat, waarom gebeurt er dan dit of dat? En als Hij niet de Dader is, waarom staat Hij het dan wel toe? Waarom mag het noodlot zijn gang gaan terwijl Hij toch ook van ons houdt? Tenminste, dat zegt de Bijbel toch? "God, hoe
50 moeten we dat rijmen? God, weet U soms niet hoeveel wij lijden?"

Tegen die achtergrond is het niet vreemd dat meerdere mensen in onze tijd breken met God. Als Hij bestaat, dan kunnen wij van zijn aanwezigheid samen met de vreselijke menselijke drama's geen chocola maken. Het past niet in ons gevoel van rechtvaardigheid. En als Hij niet bestaat, tja, dan zijn we
55 helemaal klaar. Maar vooral de boosheid die er bij sommige mensen is richt God is opmerkelijk. Soms wordt die ook verwoord.

“God heeft maar geluk gehad! Hij leeft altijd al in de hemel. Daar zingen de engelen – en nooit een nootje vals. Daar valt nooit de stroom uit en er is geen
60 ziekte. Er zijn geen tranen en er is nooit tegenwind. Geen angst, geen honger en geen haat. Wat weet God eigenlijk van ons lijden?”

“God zou, voordat Hij ons kan oordelen, ook eens een keer een heel mensenleven op aarde moeten leven. En dan moet Hij al zijn krachten en macht inleveren – want anders stelt het niks voor. De engelen moeten kijken of Hij het
65 wel eerlijk doet – zonder goddelijke gaven.”

“Ja, laat Hem maar als Jood geboren worden! Dan piept Hij wel anders.” ... “En laat hem maar een vondeling zijn...” ... “Nee,” zegt dan iemand, “daar wordt nog redelijk voor gezorgd. Laat Hem maar als buitenechtelijk kind geboren worden! Zodat er altijd gegist wordt naar wie zijn vader is.”

70 “Laat Hem maar eens werk doen dat bijna onuitvoerbaar is en onmenselijk zwaar. En als Hij het toch doet, dan zal iedereen denken dat Hij

Overdenking Goede Vrijdag, 29 maart 2013 - Loosdrecht

hartstikke gek is. En laat Hij maar eens in de steek gelaten worden door zijn beste vrienden. Nee, verraden worden door zijn beste vrienden.”

“En laat Hij dan maar veroordeeld worden met valse beschuldigingen en
75 door partijdige rechters. En laat Hem dan maar klappen krijgen – geen twee of drie maar een echt pak slaag! Liefst met de zweep. En laat Hij ook maar eens zo lijden ... dat de vrome woorden hem wel vergaan en de vloeken op zijn lippen liggen! Laat Hem van pure ellende maar eens uitschreeuwen: "Mijn God, mijn God, waarom heeft U mij verlaten?!" ... “Dat zou nou nog eens goed zijn voor
80 God! Dan zou Hij eens weten wat er hier met ons gebeurt op aarde.” ... “Zo vernederend... en laat Hem dan maar begraven worden in een graf dat niet voor Hem bestemd is.”

Zou God dit horen? Zou God antwoorden? Wellicht krijgen we dan als antwoord: “Moet Ik dat nóg een keer doen?” En dan begrijpen we ineens
85 allemaal dat God dat allemaal al heeft meegemaakt. En dat God als beste weet wat lijden is. En dat God daar nooit voor wegloopt, maar juist in al dat leed probeert om op zijn manier dichtbij mensen te blijven.

Als wij Goede Vrijdag willen begrijpen, hoeven we alleen maar stil te
90 staan bij de weg, het lijden, het sterven van Jezus. En dan zien we dat er geen zin ligt in lijden en sterven. En dat elke dood te vroeg komt. En dat onrecht als een waanzinnige tol draait – wij noemen dat het lot of noodlot. Maar als we anderhalve dag verder konden kijken ... dan zouden we zien dat God daar wel degelijk een antwoord op heeft.

95 Wij hoeven God niet nóg een keer te vernederen om Hem te laten voelen hoe het is om sterfelijk mens te zijn in een onrechtvaardige wereld. Als wij niet blijven steken in ons eigen Golgotha, maar in geloof dat kleine stukje lopen naar Paaszondag, dan vinden we daar een antwoord. Lopen van Goede Vrijdag naar Pasen is een lange, zware en moeilijke tocht. Soms duurt die een mensenleven
100 lang. Maar wie in geloof en hoop op weg gaat, die zal thuiskomen! En ik voorspel dat dat zal zijn als Pasen en Pinksteren op één dag vallen. En ik geloof van harte: **die dag komt!**

Amen.